

domsværdiskat for ejerboliger, med ca. 6,2 mia. kr., når justeringen er fuldt indfaset i 2002 - i 1998-niveau, ekskl. højere grønne afgifter.

I 2000, hvor skattelettelserne ikke er fuldt gennemført, herunder sænkning af bundskatten med yderligere 1,5 pct.-point og forhøjelse af mellemskattegrænsen med yderligere 2 x 8.000 kr., blev lettelsen skønnet til 0,1 mia. kr.

Pinsepakkens forhøjelse af en række grønne afgifter, der belaster husstandene, skønnes til ca. 3,2 mia. kr. i 2000 og 4,5 mia. kr. i 2002, hvor indfasningen er fuldt gennemført - ligeledes i 1998-niveau, jfr. nedenfor for en nærmere omtale.

Når grønne afgifter medregnes, skønnes husstandenes samlede skattelettelse ved Pinsepakken til ca. 1,7 mia. kr. i 2002, mens der i 2000 vil være tale om en merbelastning på ca. 3,1 mia. kr. Denne tidsprofil bidrager til en afdæmpet vækst i privatforbruget, hvilket var et centralt mål for justeringen af den økonomiske udvikling med Pinsepakken.

Med hensyn til boligejernes andel af skattelettelsen kan denne anslås til ca. 1,6 mia. kr. i 2002, jfr. svaret af 23. juni 2000 på spørgsmål nr. S 2971, inkl. reduceret skatteværdi af rentefradraget og overgang til ejendomsværdiskat, mens der for 2000 skønsmæssigt vil være tale om en merskat, der reducerer boligejernes rådighedsbeløb med ca. 1,8 mia. kr., ekskl. grønne afgifter.

Fordelingen af skattelettelsen mellem ejere og lejere skal ses i lyset af, at Pinsepakkens skattelettelser er til størst fordel for de lavere indkomster og dermed for familier, der bor i lejerbolig, da lejerfamilier gennemsnitligt har lavere indkomster end familier i ejerbolig.

Men også indenfor gruppen af boligejere er Pinsepakkens fordelingsprofil til gunst for familier i den lavere ende af indkomstskalaen, mens de højeste indkomster gennemsnitligt får reduceret rådighedsbeløb, hvilket bl.a. afspejler de højere renteudgifter.

Ændringerne i de grønne afgifter består i gradvise forhøjelser af afgifterne på benzin, el og på energi til opvarmning. Derudover blev registreringsafgiften strammet ved, at den ekstraordinære kredittid ved indbetaling blev afviklet, samtidig med at mindsteavanceprocenten blev forhøjet, jfr. bilag.

Samlet skønnes, at ændringerne i de grønne afgifter vil medføre et merprovenu på ca. 5,4 mia. kr. ved fuld indfasning i 2002, og ca. 3,8

mia. kr. i 2000, hvor kun en del af afgifterne er indfaset - alt i 1998-niveau.

En del af dette beløb vedrører den offentlige sektor samt erhvervene og vil ikke - eller kun indirekte - belaste husholdningerne. Den resterende del skønnes at ville give husholdningssektoren en merbelastning på ca. 4,5 mia. kr. i 2002 (ca. 3,2 mia. kr. i 2000). Heri er indregnet husholdningssektorens direkte afgiftsbelastning som følge af forhøjelserne på el, varme og benzin. Endvidere er ændringen i registreringsafgiften medregnet, idet stramningerne formodes overvæltet i højere bilpriser og således blive betalt af bilkøberne.

En fordeling af de grønne afgifter på befolkningsgrupper og efter boligform er forbundet med stor usikkerhed, da der ikke er nogen sikker kilde til oplysninger om de enkelte husholdningers forbrug af energi og transport.

En opdeling på f.eks. ejere og lejere må således basere sig på flere forskellige kilder. Dels er der administrative data i lovmodellsystemet, dels er der Danmarks Statistiks forbrugsundersøgelse, der er en interviewundersøgelse med mindre end 6.000 voksne personer, der som udgangspunkt ikke udgør et fuldt repræsentativt udsnit af befolkningen. Endvidere er de fleste oplysninger om husholdningernes forbrug af ældre dato - de ældste vedrører 1993.

Med disse væsentlige forbehold skønnes den del af husholdningssektorens merbelastning, som følge af pinsepakkens ændring af de grønne afgifter, der vedrører boligejerne, at være i størrelsesordenen 3,4 mia. kr. i 2002 svarende til ca. 2.100 kr. pr. husstand og i størrelsesordenen 2,4 mia. kr. i 2000 eller ca. 1.500 kr. pr. husstand.

Det understreges, at der er stor spredning på virkningen for de enkelte husstande. Ændringerne af registreringsafgiften vedrører således kun bilkøbere. Husstande, der ikke køber bil, vil ikke blive berørt af den del af skatteomlægningen. Tilsvarende er ændringen i benzinafgiften kun relevant for husstande, der har bil. Også for afgifterne på el og varme gælder, at der er stor variation, afhængig af den enkelte husstands forbrug af el og varme.

Endvidere må holdes for øje, at afgifterne på el og varme direkte knytter sig til boligtypen, mens ændringerne med hensyn til benzin og registreringsafgift ikke er knyttet til, om husstanden bor i ejer- eller lejerbolig. Selvom en del af disse afgifter betales af husejerne, sker det ikke i egenskaben af at være husejer, men af at være bilejer.